

שומר חנם נשבע על הכל – An unpaid custodian, swears for everything

OVERVIEW

The cited משנה stated that a ש"ח swears for everything and a שואל is liable for everything. תוספות points out the exceptions and justifies their omission.

לא חשיב פשיעה דבהא כולהו חייבים¹ -

The משנה did not mention that a ש"ח is חייב for פשיעה, for regarding all the פשיעה are חייבים שומרים -

והשואל משלם את הכל מה שהוזכר בפרשה² -

- פרשה regarding the שואל he pays for everything that is mentioned in the פרשה - אבל מתה מחמת מלאכה³ כיון ששואל יש לו רשות לעשות בה מלאכה פטור:

However, regarding the borrowed animal, dying because of its labor, since the שואל has permission to work with the animal, he is פטור for מתה מחמת מלאכה.

SUMMARY

There are some understandable omissions in the משנה of שומרים ד'.

THINKING IT OVER

Which of these two is the more obvious; that a ש"ח is חייב בפשיעה, or that an שואל is פטור מתה מחמת מלאכה?

¹ The משנה only mentions that which is unique by each שומר; not something which they all have in common.

² The תורה writes (אונס which is an ונשבר או מת) regarding a שואל that he is liable (even) for מת.

³ The משנה did not mention the פטור of מתה מחמת מלאכה by a שואל (as it did not mention the חיוב of פשיעה by a ש"ח). תורה seems to be answering that the משנה only mentions the (ופטורים) חיובים, which are written in the תורה. Therefore it does not mention the פטור of מתה מחמת מלאכה. Additionally the פטור of מ"מ is so obvious, that it is unnecessary to mention it. One cannot expect for a borrower, who uses the item in the manner prescribed by the owner, to be liable for any damages incurred during this time. They agreed that he may use it!